

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.542 van 27 juni 2002
in de zaak A. 115.782/VII-25.568.**

In zake : Philippe SONCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen partij :

de n.v. MORTI,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LACHAERT,
kantoor houdende te MERELBEKE,
Hundelgemsesteenweg 166, bus 5-6.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Philippe SONCK op 21 januari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 13 november 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij het beroep dat hij had ingesteld tegen de beslissing van 15 mei 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze, houdende het verlenen aan de n.v. MORTI van de milieuvergunning voor het exploiteren van een inrichting, gelegen aan de Engelhoekstraat 1, te 9800 Deinze (Sint-Martens-Leerne), gedeeltelijk wordt ingewilligd, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning gedeeltelijk wordt verleend voor een proefperiode van twee jaar;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde partij op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST, op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 20 maart 2002, houdende bevel tot neerlegging van de verslagen en oproeping van de partijen om te verschijnen op 18 april 2002;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. VAN WESEMAEL die, loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoeker, van bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat P. LACHAERT, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

1.1. Op 13 december 2000 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een inrichting voor constructiewerken voor toepassing in de agro-, industrie- en woningbouw. De aangevraagde rubrieken zijn de volgende :

“3.3.

Het lozen van niet in de rubriek 3.6. begrepen huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen. (klasse 3)

4.3.b)

Inrichtingen voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen (uitgezonderd het aanbrengen van bedekkingsmiddelen met behulp van rol, spuitbus, kwast of borstel, het aanbrengen van bedekkings-

middelen aan een gebouw of enige andere vaste constructie en het aanbrengen van wegmarkeringen en de activiteiten bedoeld in rubriek 11 (drukken))

b) andere dan sub a) bedoelde inrichtingen met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 5 kW tot en met 10 kW

(klasse 3)

15.1.

Stallen van voertuigen; al dan niet overdekte ruimte waarin gestald worden; 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens (klasse 3)

15.2.

Werkplaatsen voor het herstellen van motorvoertuigen (met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden) andere dan deze bedoeld in rubriek 15.3. (met maximaal één schouwput of brug)

(klasse 3)

16.3.1.

Koelinstallaties voor het bewaren van producten, luchtcompressoren en airconditioninginstallaties, met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 5 kW tot en met 200 kW

(klasse 3)

16.7.

Opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen in verplaatsbare recipiënten met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 1.000 l tot en met 10.000 l

(klasse 2)

17.3.3.

Opslagplaatsen voor oxyderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 200 kg tot en met 1.000 kg:

(klasse 3)

17.3.4.

Opslagplaatsen voor zeer licht ontvlambare en licht ontvlambare vloeistoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van meer dan 500 l tot en met 30.000 l

(klasse 2)

17.3.5.

Opslagplaatsen voor ontvlambare vloeistoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van meer dan 100 l tot en met 5.000 l

(klasse 3)

17.3.6.2°

Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C, maar dat 100°C niet overtreft, met een totaal inhoudsvermogen van meer dan 20.000 l tot en met 500.000 l

(klasse 2)

17.3.7.

Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 100°C, maar dat 250°C niet overtreft, met een totaal inhoudsvermogen van 200 l tot en met 50.000 l

(klasse 3)

17.3.9.2°a)

Brandstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen, zijnde installaties voor het vullen van brandstoftanks van motorvoertuigen met vloeibare koolwaterstoffen bestemd voor de voeding van de erop geïnstalleerde motor(en); inrichtingen voor de verdeling van de in rubriek 17.3.6.2° bedoelde vloeistoffen met

maximaal 1 verdeelslang, waarmee uitsluitend eigen bedrijfsvoertuigen worden bevoorraad

(klasse 2)

19.3.

Inrichtingen voor het mechanisch behandelen en het vervaardigen van artikelen van hout e.d. met een geïnstalleerde totale drijfkracht van meer dan 10 kW tot en met 200 kW

(klasse 2)

19.6.

Opslagplaatsen van hout e.d. , met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een capaciteit van meer dan 20 ton of 40m³ in een lokaal of 100 ton of 200 m³ in open lucht

(klasse 2)

29.5.2.

Smederijen, andere dan deze bedoeld in rubriek 29.5.1., en inrichtingen voor het mechanisch behandelen van metalen en het vervaardigen van voorwerpen uit metaal met een geïnstalleerde totale drijfkracht van meer dan 10 kW tot en met 200 kW

(klasse 2)

30.10.

Inrichtingen voor de opslag of overslag van erts en/of andere minerale producten, met uitzondering van. deze bedoeld onder rubriek 48, met een oppervlakte van 1 tot en met 10 ha

(klasse 2)

53.8.

Boren van grondwaterwinningsputten en grondwaterwinning, andere dan deze bedoeld in rubriek 53.1. tot en met 53.7, met een opgepompt debiet van 500 m³/jaar tot 30.000 m³/jaar

(klasse 2)".

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze verleent op 15 mei 2001 de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar, behalve voor de verfspuitinrichting, waarvoor een proefvergunning voor een jaar wordt afgeleverd.

1.2. Drie buurtbewoners, waaronder de verzoeker, tekenen administratief beroep aan.

In het raam van de beroepsprocedure worden de volgende adviezen verstrekt :

- de afdeling milieuvergunningen adviseert ongunstig :

“(…)

Samengevat dient gesteld dat het bedrijf, door haar omvang en het groot aantal personeelsleden, de inplanting van het bedrijf in deels een woongebied en deels landschappelijk waardevol agrarisch gebied, de aanwezigheid van vele woningen op korte afstand van de bedrijfsgebouwen, de vele luidruchtige activiteiten gespreid over een groot gedeelte van de dag (van 5u30 tot na 20 uur), de opgelegde maatregelen door het C.B.S. slechts deels uitvoerbaar zijn,

de verschillende tekortkomingen zoals vermeld onder de milieutechnische aspecten, in haar geheel onverenigbaar is met het woonklimaat in de Engelhoekstraat.

Bovendien stelt de Raad van State in haar arrest van 4.11.1999 dat het bedrijf onbestaanbaar is met het betrokken woongebied.

De aangevraagde activiteiten verschillen slechts weinig van deze die in 1995 werden vergund.

De vaststelling door het C.B.S. van Deinze, dat de uitbating zelf is veranderd kan door onze Afdeling niet worden bevestigd”;

- de afdeling ruimtelijke ordening adviseert als volgt:

“BESLUIT :

- Gunstig advies voor de vergunde bebouwing, o.m. in toepassing van art. 43 § 6 tot 12 van het coördinerend Stedenbouwdecreet dd. 22 oktober 1996.
 - Ongunstig advies voor de (voorlopig) niet-vergunde bebouwing (cfr. planologisch attest).
 - De exploitatievoorwaarden dienen zo gesteld dat het woonklimaat van de omgeving niet wordt verstoord”;
- de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig voor het lozen van afvalwater;
 - de afdeling water adviseert gunstig voor de grondwaterwinning;
 - de deskundige grondwater adviseert gunstig voor de grondwaterwinning, onder voorwaarden;
 - de provinciale milieudeskundige adviseert ongunstig;
 - de provinciale milieuvergunningscommissie adviseert ongunstig :

“De AROHM adviseerde GUNSTIG voor de vergunde bebouwing, o.m. in toepassing van artikel 43 §6 tot 12 van het coördinerend stedenbouwdecreet van 22-10-1996 en ONGUNSTIG voor de (voorlopig) niet-vergunde bebouwing (cfr. planologisch attest).

De aangevraagde activiteiten verschillen slechts weinig van deze die in 1995 werden vergund. De Raad van State stelde reeds in haar arrest van 4-11-1999 dat het bedrijf onbestaanbaar is met het betrokken woongebied. Uit het advies van de provinciale milieudeskundige blijkt dat het bedrijf, door haar omvang en het groot aantal personeelsleden, de inplanting van het bedrijf in deels een woongebied en deels landschappelijk waardevol agrarisch gebied, de aanwezigheid van vele woningen op korte afstand van de bedrijfsgebouwen, de vele luidruchtige activiteiten gespreid over een groot gedeelte van de dag (van 5u30 tot na 20 uur), de opgelegde maatregelen door het C.B.S. slechts deels uitvoerbaar zijn, de verschillende tekortkomingen, in haar geheel onverenigbaar is met het woonklimaat in de Engelhoekstraat. De volgende tekortkomingen t.a.v. de Vlaamse Reguleerder werden vastgesteld : m.b.t. de verfspuifnrichtng, de opslag van gevaarlijke stoffen (vereiste inkuipingen ontbreken of voldoen niet) de grondwaterwinning (ontbreken debietmeter), en de brandveiligheid.

De commissie hoort de vertegenwoordiging van de beroepers die het volgende opmerkt :

- In 1999 is een milieuvergunning ingetrokken. Nu wordt een bijna identieke vergunning aangevraagd. Er is een tweede toegang voorzien midden in de straat. Dit is ontoelaatbaar.

- De grenzen van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied dienen gerespecteerd.
- De activiteiten inzake metaalbewerking zorgen voor de meeste hinder.
- Het bedrijf en het gemeentebestuur moeten de wet respecteren. Sinds de weigering in 1999 is de bedrijfsvoering ongewijzigd voortgezet. Pas als de vergunning al verleend is, stelt het gemeentebestuur eisen en voorwaarden.
- Een deel van de tuin van de heer SONCK is ingepalmd door het bedrijf.
- De verfspuitinstallatie wordt al geëxploiteerd zonder vergunning sinds 1995 in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, palend aan 3 boerderijen en een parkzone. Hiertegen wordt niet opgetreden. Bovendien kan de installatie overgebracht worden naar de terreinen in Drongen.
- Er is een lozing gebeurd van 'rood'water: Nochtans zegt de nv MORTIS dat enkel huishoudelijk water wordt geloosd.
De commissie hoort de vertegenwoordiging van het bedrijf die het volgende opmerkt :
 - De spuitcabine wordt niet gans de dag gebruikt; men kan toch geen investeringen doen als men niet zeker is of men een vergunning bekommt. Van zodra de vergunning bekomen wordt, zal binnen de 3 maanden alles in orde zijn.
 - Het bedrijf is niet volledig zonevreemd. Er zal binnenkort een BPA opge maakt worden.
 - In Drongen is geen plaats meer voor andere activiteiten.
 - De intentie is zeker om alles in orde te brengen met Vlarem II.
 De commissie adviseert ONGUNSTIG en stelt voor het vergunningsbesluit van het schepencollege van Deinze op te heffen”.

- 1.3. Op 13 november 2001 wordt het bestreden besluit genomen.
De vergunning voor de verfspuitcabine wordt geweigerd.
De vergunning wordt voor het overige verleend voor een “proefperiode” van twee jaar.
De voor de zaak van belang zijnde motivering van het bestreden besluit luidt als volgt :

“(...)

Gelet op het beroepschrift op 18 juni 2001 ingediend door de heer Philippe SONCK & co, Engelhoekstraat 23, 9800 DEINZE, dat de volgende beroepsargumenten bevat :

- a) Het toekennen van de vergunning verwerpt alle wettelijke bepalingen en motiveringen waar het arrest van de Raad van State van 04-11-1999 is op gebaseerd (inplanting van het bedrijf in een woongebied met verschillende verkavelingen, de bestemmingsvoorschriften van de woongebieden, het gebrek aan stedenbouwkundige motivering, de onverenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving gelet op het advies van het bestuur milieuvergunningen en de provinciale milieuvergunningscommissie);
- b) Het toekennen van deze vergunning verwerpt alle wettelijke bepalingen en motiveringen waar het besluit van de Bestendige Deputatie van 14-02-2000 is op gebaseerd (het gewestplan, het besluit van de Bestendige Deputatie van 06-02-1997 dat de opslag van hout weigert, het arrest van de Raad van State nr.83.332 van 04-11-1999, de planologische onverenigbaarheid en een te grote negatieve impact op mens en leefmilieu);

c) De exploitatie van het bedrijf is fundamenteel ongewijzigd aangezien de aangevraagde activiteiten slechts beperkt verschillen van deze in 1995;

(...)

(...)

Gelet op de ligging van de inrichting deels in een woongebied (de woning, de burelen, het houtatelier, het metaalatelier en een klein deel van de opslagplaats van metalen profielen) en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (het grootste deel van de opslagplaats van metalen profielen, de verfspuitruimte, de berging voor de bedrijfsvoertuigen en de gebetonneerde stapelplaats (ca. 12.000 m²) voor bouwmaterialen);

(...)

Overwegende dat volgens artikel 5 van het KB van 28 december 1972 woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven; dat deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen echter maar mogen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat de totale bedrijfsoppervlakte meer dan 1,5 ha bedraagt en er in totaliteit 120 werknemers worden tewerkgesteld, waarvan slechts een beperkt aantal werknemers (ca. 15 werknemers) op de exploitatie zelf; dat de meeste werknemers werken op verplaatsing op de bouwerven; dat wel dient gesteld dat de meeste werknemers vanuit de inrichting vertrekken naar de verschillende erven met de bedrijfsvoertuigen en dat ter plaatse de materialen voor de bouwwerken op de erven worden gestockeerd en zelfs voor een stuk worden gefabriceerd (metaal- en houtconstructie); dat het bedrijf bouwerven heeft tot over de landsgrenzen (o.a. in het Groothertogdom Luxemburg);

(...)

Overwegende dat er t.a.v. de omwonenden sprake is van geurhinder afkomstig van de verfspuitinstallatie en van geluidshinder afkomstig van het aankomen en vertrekken van de werknemers rond 5 uur 30, het laden en lossen van de bedrijfswagen(s) die vertrekken naar of terugkeren (soms na 19 uur) van de bouwerven en de machines in de hout- en metaalafdeling;

Overwegende dat het bedrijf paalt aan 15 bewoonde percelen waarbij enkel de tuinen van de woningen zorgen voor enige buffering tussen de woningen en het bedrijf; dat het bedrijf enkel toegankelijk is vanuit de Engelhoekstraat; dat dit een smalle buurtweg is die ter hoogte van de Leernsesteenweg het kruisen van voertuigen niet toelaat;

Overwegende dat de nv MORTI een aannemersbedrijf is actief in de agro-, industrie- en woningbouw;

Overwegende dat de eigenlijke activiteiten in de Engelhoekstraat voornamelijk een hout- en metaalafdeling, een verfspuiterij, de opslag van gevaarlijke stoffen zoals verven, lijmen, vernissen, e.d., de opslag van gassen, de lozing van afvalwater en de opslag van bouwmaterialen omvatten;

Overwegende dat de inrichting sedert 1966 gevestigd is in de Engelhoekstraat en zich stelselmatig heeft uitgebreid; dat de betonafdeling in de eerste helft van de jaren 90 werd overgebracht naar het industriepark in Drongen-Baarle;

Overwegende dat door de ligging van het bedrijf, deels in een woongebied en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, de aard van de activiteiten en de relatief dichte bebouwing in de Engelhoekstraat, er sedert de uitbreidingen van 1992 klachten zijn geweest van omwonenden; dat dit heeft geresulteerd in een reeks besluiten van de overheid maar ook een aantal arresten van de Raad van State en vonnissen van de Rechtbank;

(...)

Overwegende dat geluidsproductie op de inrichting afkomstig is van o.a. de machines in de hout- en metaalafdeling, het laden en lossen van grondstoffen en materialen met 2 heftrucks, het interne transport (ook naar de afdeling in Drongen-Baarle), het aankomen en vertrekken van het personeel;

Overwegende dat op 22 augustus 2001 zich om 17 uur 30 een 30-tal personenwagens bevonden aan weerszijden van de straat ter hoogte van de inrichting, waarvan kan aangenomen worden dat zij toebehoren aan de personeelsleden van de nv MORTI;

Overwegende dat gezien de verre verplaatsingen naar de werven gesteld kan worden dat de eerste personeelsleden rond 5u30 - 5u45 aankomen; dat de wagens worden geparkeerd op de zijbermen van de Engelhoekstraat omdat de uitgevoerde parking op de bedrijfsterreinen niet mag gebruikt worden (uitspraak van de rechtbank); dat deze betonvlakte aangelegd is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat in de werkplaatsen de activiteiten plaats hebben tussen 7 en 17 uur maar het vooral het laden en lossen is vóór en na de uren (als de bedrijfswagens naar de werven rijden of terugkeren) dat als storend wordt ervaren; dat derhalve niet meer mag worden geladen en gelost tussen 19u00 en 7u00;

(...)

Overwegende dat m.b.t. de door de beroepers aangehaalde argumenten het volgende kan gesteld worden;

Overwegende dat elke aanvraag op zich dient beoordeeld te worden op zijn planologische en milieuhygiënische verenigbaarheid met de omgeving; dat enerzijds het College van Burgemeester en Schepenen van Deinze oordeelde dat :

- de situatie tussen 1995 en 2001 op milieutechnisch gebied veranderd is, waardoor de verenigbaarheid met het woongebied opnieuw moet bekeken worden;
- het bedrijf recent heel wat inspanningen gedaan heeft om de milieuhinder te beperken om zo een goed nabuurschap na te streven;
- mits aan een aantal voorwaarden te voldoen het bedrijf kan ingepast worden in de omgeving;
- het hierdoor in aanmerking komt voor de opname in het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven;

dat anderzijds blijkt dat :

- de aangevraagde activiteiten inhoudelijk beperkt verschillen van deze die in 1995 werden aangevraagd,
- de ruimtelijke draagkracht nog steeds overschreden wordt en dat de voorziene verweving van de functies van de aanwezige bestemmingen verstoord zijn,
- er op milieuhygiënisch vlak tevens tekortkomingen zijn;

Overwegende dat dit bevindingen zijn die reeds uitvoerig aan bod kwamen in het arrest van de Raad van State van 04-11-1999 en het besluit van de Bestendige Deputatie van 14-02-2000 zodat de argumenten aangehaald onder de punten a), b) en c) van het beroep gegrond zijn;

(...)"

De vergunning wordt "op proef" verleend omdat "de nodige milieutechnische inspanningen dienen geleverd opdat de exploitatie zou voldoen aan de vigerende Vlare-reglementering";

2. Tussenkoms

Overwegende dat de n.v. MORTI, houder van de bestreden vergunning, met verzoekschriften van 11 februari 2002 en 27 maart 2002 vraagt om te mogen tussenkomen, respectievelijk in het administratief kort geding en in de procedure ten gronde; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

3. Ontvankelijkheid van het beroep

3.1. Overwegende dat de tussenkommende partij het belang van de verzoeker betwist omdat diens perceel “op respectabele afstand” van de inrichting ligt, en “de omwonenden die zich dichterbij deze gebouwen en activiteiten bevinden ... geen enkel protest hebben laten horen”, en omdat de verzoeker “nooit enig reëel bewijs van enige werkelijke hinder (heeft) geleverd” ;

3.2. Overwegende dat de exceptie wordt verworpen; dat de verzoeker niet wordt tegengesproken waar hij stelt op zeer korte afstand van het bedrijfsterrein te wonen en dat zijn eigendom rechtstreeks uitkijkt op de bedrijfsgebouwen; dat de tussenkommende partij overigens zelf gewag maakt van eigendomsbetwistingen tussen haarzelf en de verzoeker, waaruit blijkt dat het in elkaars nabijheid gelegen percelen betreft; dat in redelijkheid niet kan worden betwist dat een inrichting als de kwestieuze het woon- en leefklimaat van de omwonenden verstoort;

4. Kennelijke gegrondheid van het beroep

4.1.1. Overwegende dat het eerste middel, in zijn eerste onderdeel, is genomen uit “de schending van artikel 2 van het Coördinatiedecreet van 22 oktober 1996, uit de schending van het KB van 14 september 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Gentse en Kanaalzone, uit de schending van de artikelen 5.1.0 en 15.4.6.1 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, (...) uit de schending van artikel 50, 3° van het Vlarem I-besluit, uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, (...)”,

“Doordat, de bestreden beslissing aan de N.V. MORTI de milieuvergunning op proef verleent voor de uitoefening van hinderlijke activiteiten in een woongebied van het gewestplan.

terwijl, eerste onderdeel, zowel de omvang van het bedrijf, de hinderlijke aard der activiteiten (metaalbewerking, schrijnwerkerij, bouwbedrijf, zwaar verkeer) als het aantal tewerkgestelde personen (ruim 120 ingeschreven werknemers waarvan circa 15 tewerkgesteld zijn op de exploitatie zelf) er duidelijk op wijzen dat er geen sprake meer kan zijn van een kleine of middelgrote onderneming die nog zou kunnen passen in een woonzone.

En terwijl in casu het homogeen residentieel karakter van het bewuste woongebied niet voor discussie vatbaar is, gezien de N.V. MORTI als enig bedrijf is ingeplant temidden de verkavelingen, hetgeen overigens ook door de Bestendige Deputatie beaamd wordt (cf p. 7 en 8 onderaan van het bestreden besluit).

En terwijl het onderzoek naar de verenigbaarheid van bedrijfsactiviteiten met de bestemming als woongebied dient te geschieden aan de hand van een concrete evaluatie van de aanwezigheid van andere dan de residentiële functie in het gebied, wat de Bestendige Deputatie in het bestreden besluit volledig nalaat te doen.

En terwijl, wanneer de Raad van State vaststelt dat geen feitelijke elementen voorhanden zijn die zouden wijzen op de aanwezigheid van andere functies in hetzelfde woongebied, moet besloten worden tot onverenigbaarheid van de activiteiten met de reglementair bepaalde bestemming (zie in deze zin bv. R.v.St. ANCKAERT en MEYFROODT, nr. 58.935, 28 maart 1996, i.v.m. een textielbedrijf, en R.v. St. VAN DOREN en WOLTER-HOFMANS, nr. 65.064, 10 maart 1997, i.v.m. een dancing).

En terwijl ook een milieuvergunning dient getoetst te worden aan de geldende planologische voorschriften.

En terwijl enerzijds beroeper in diens bezwaar en diens beroep, en anderzijds meerdere besturen zoals de Afdeling Milieuvergunningen van AMINAL en de Provinciale Milieuvergunningscommissie, duidelijk hadden gewezen op de onverenigbaarheid van de inrichting en van de aanvraag met de bestemming als woongebied zoals vastgelegd in het gewestplan.

En terwijl onder meer de Provinciale Milieuvergunningscommissie onder punt 7 van haar advies duidelijk stelt dat de inrichting geen ‘ambacht en kleinbedrijf’ betreft, die strijdig is met de bestemming als woongebied en onverenigbaar is met de onmiddellijke omgeving (‘in haar geheel onverenigbaar met het woonklimaat in de Engelhoekstraat’).

En terwijl de concrete argumentatie die beroeper betreffende de onverenigbaarheid met het woongebied had ontwikkeld in zijn bezwaarschrift en in zijn administratief beroep dd. 9 juni 2001, in het bestreden besluit nergens besproken of weerlegd wordt.

En terwijl elke motivering aangaande de verenigbaarheid van de aanvraag met de voorschriften van het gewestplan in het bestreden besluit totaal ontbreekt, niettegenstaande de uitgebreide beschouwingen die beroeper en de adviesverlenende instanties daaraan hebben gewijd”;

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting verwijst naar “de stukken”;

4.1.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst argumenteert waarom volgens haar de bestreden vergunning kon worden verleend;

4.2. Overwegende dat uit de hierboven weergegeven uittreksels uit het bestreden besluit zelf duidelijk blijkt dat de enige conclusie uit die overwegingen kon zijn dat de vergunning werd geweigerd; dat uit die motivering immers alleen kan geconcludeerd worden dat de vergunning strijdig is met de gewestplanbestemming; dat de tussenkomende partij die motivering niet vermag aan te vullen; dat het middelonderdeel kennelijk gegrond is;

5. Overwegende dat het kennelijk gegrond bevinden van het eerste onderdeel van het eerste middel leidt tot de vernietiging van het bestreden besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van dat besluit geen voorwerp meer heeft en dienvolgens moet worden verworpen;

6. Overwegende dat de tussenkomende partij op haar verzoekschrift tot tussenkomst in de annulatieprocedure ten onrechte fiscale zegels heeft aangebracht ten belope van 125 euro; dat dit onverschuldigd gekweten bedrag haar moet worden terugbetaald,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de n.v. MORTI in het administratief kort geding en in de annulatieprocedure worden ingewilligd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 13 november 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij het beroep dat Philippe SONCK had ingesteld tegen de beslissing van 15 mei 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze, houdende het verlenen aan de n.v. MORTI van de milieuvergunning voor het exploiteren van een inrichting, gelegen aan de Engelhoekstraat 1, te 9800 Deinze (Sint-Martens-Leerne),

gedeeltelijk wordt ingewilligd, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning gedeeltelijk wordt verleend voor een proefperiode van twee jaar;

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekend gemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 5.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Artikel 6

Het ten onrechte gekweten bedrag van 125 euro wordt terugbetaald aan de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni tweeduizend en twee, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.